สำนักบริหารทรัพยากรบุคคล
รับที่ 758
วันที่ ๐๙ ก.ค. ๒๕๕๖
เวลา .....

สำนักงานจังหวัดจันทบุรี
๐๐3340
๐๕ ก.ค. ๒๕๕๖ สำนักงาน ก.พ.

ศาลากลางจังหวัดจันทบุรี
รับที่ 09161
วันที่ - 5 ก.ค. 2556
เวลา .....
ถนนตีวานนท์ จังหวัดจันทบุรี ๒๒๐๐๐

ที่ นร ๑๐๑๑/ ว ๑๐

๒๘ มิถุนายน ๒๕๕๖

เรื่อง กฎ ก.พ.ว่าด้วยการสั่งให้ข้าราชการพลเรือนสามัญออกจากราชการ กรณีขาดคุณสมบัติทั่วไป หรือมีลักษณะต้องห้าม กรณีหย่อนความสามารถ บกพร่องในหน้าที่ หรือประพฤติตนไม่เหมาะสม กรณีมีมลทินหรือมัวหมอง และกรณีต้องรับโทษจำคุกในความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ หรือต้องรับโทษจำคุกโดยคำสั่งของศาล พ.ศ. ๒๕๕๖

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัดจันทบุรี

สิ่งที่ส่งมาด้วย กฎ ก.พ.ว่าด้วยการสั่งให้ข้าราชการพลเรือนสามัญออกจากราชการ กรณีขาดคุณสมบัติทั่วไป หรือมีลักษณะต้องห้าม กรณีหย่อนความสามารถ บกพร่องในหน้าที่ หรือประพฤติตนไม่เหมาะสม กรณีมีมลทินหรือมัวหมอง และกรณีต้องรับโทษจำคุกในความผิดที่ได้กระทำโดยประมาท หรือความผิดลหุโทษ หรือต้องรับโทษจำคุกโดยคำสั่งของศาล พ.ศ. ๒๕๕๖

ด้วย ก.พ. ได้ออกกฎ ก.พ.ว่าด้วยการสั่งให้ข้าราชการพลเรือนสามัญออกจากราชการ กรณีขาดคุณสมบัติทั่วไป หรือมีลักษณะต้องห้าม กรณีหย่อนความสามารถ บกพร่องในหน้าที่ หรือประพฤติตนไม่เหมาะสม กรณีมีมลทินหรือมัวหมอง และกรณีต้องรับโทษจำคุกในความผิดที่ได้กระทำโดยประมาท หรือความผิดลหุโทษ หรือต้องรับโทษจำคุกโดยคำสั่งของศาล พ.ศ. ๒๕๕๖ และได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ฉบับกฤษฎีกา เล่ม ๑๓๐ ตอนที่ ๔๙ ก วันที่ ๗ มิถุนายน ๒๕๕๖ แล้ว รายละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและถือปฏิบัติต่อไป ทั้งนี้ ได้แจ้งให้กรมและจังหวัดทราบด้วยแล้ว

ขอแสดงความนับถือ

(นายนนทิกร กาญจนะจิตรา)
เลขาธิการ ก.พ.

สำนักมาตรฐานวินัย
โทร. ๐ ๒๕๕๗ ๑๒๒๘

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัดจันทบุรี
- เพื่อโปรดทราบ และเห็นควรแจ้งเวียนให้ส่วนราชการประจำจังหวัดจันทบุรีทราบ และถือปฏิบัติต่อไป

(นายนภา บุณยเกียรติ)
หัวหน้าสำนักงานจังหวัดจันทบุรี

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัดจันทบุรี
เพื่อโปรดทราบ

กฎ ก.พ.

ว่าด้วยการสั่งให้ข้าราชการพลเรือนสามัญออกจากราชการ กรณีขาดคุณสมบัติทั่วไป หรือมีลักษณะต้องห้าม กรณีหย่อนความสามารถ บกพร่องในหน้าที่ หรือประพฤติตนไม่เหมาะสม กรณีมีมลทินหรือมัวหมอง และกรณีต้องรับโทษจำคุกในความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ หรือต้องรับโทษจำคุกโดยคำสั่งของศาล

พ.ศ. ๒๕๕๖

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๘ (๕) และมาตรา ๑๑๐ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ อันเป็นกฎหมายที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๓๑ มาตรา ๓๓ มาตรา ๔๓ และมาตรา ๖๔ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย ก.พ. โดยอนุมัติคณะรัฐมนตรีจึงออกกฎ ก.พ. ไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ กฎ ก.พ. นี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๒ เมื่อมีกรณีที่จะต้องสั่งให้ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดออกจากราชการเพื่อรับบำเหน็จบำนาญเหตุทดแทนตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการเพราะเหตุดังต่อไปนี้ ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ ต้องให้ผู้นั้นมีโอกาสได้ทราบข้อเท็จจริงอย่างเพียงพอ และมีโอกาสได้โต้แย้งและแสดงพยานหลักฐานของตน

(๑) ขาดคุณสมบัติทั่วไปเนื่องจากไม่มีสัญชาติไทยตามมาตรา ๓๖ ก. (๑)

(๒) มีลักษณะต้องห้ามเนื่องจากดำรงตำแหน่งทางการเมืองตามมาตรา ๓๖ ข. (๑)

(๓) เป็นบุคคลล้มละลายตามมาตรา ๓๖ ข. (๖)

(๔) ต้องรับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกในความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ หรือต้องรับโทษจำคุกโดยคำสั่งของศาลซึ่งยังไม่ถึงกับจะต้องถูกลงโทษปลดออกหรือไล่ออก

หากผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ พิจารณาหลักฐานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องแล้วเห็นว่ามีเหตุตามวรรคหนึ่ง ให้สั่งให้ผู้นั้นออกจากราชการตามมาตรา ๑๑๐ (๓) หรือ (๘) เพราะเหตุดังกล่าว แล้วแต่กรณี

ข้อ ๓ เมื่อมีกรณีที่จะต้องสั่งให้ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดออกจากราชการเพื่อรับบำเหน็จบำนาญเหตุทดแทนตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการ เพราะเหตุดังต่อไปนี้ ให้ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นคณะหนึ่งเพื่อทำการสอบสวนโดยไม่ชักช้า

(๑) ขาดคุณสมบัติทั่วไปเนื่องจากไม่เลื่อมใสในการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขตามมาตรา ๓๖ ก. (๓)

(๒) หย่อนความสามารถในอันที่จะปฏิบัติหน้าที่ราชการ บกพร่องในหน้าที่ราชการ หรือประพฤติตนไม่เหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่ราชการตามมาตรา ๑๑๐ (๖)

การสอบสวนตามวรรคหนึ่งและการสั่งให้ออกจากราชการ ให้นำความในมาตรา ๙๕ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๙๗ วรรคสอง มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ เมื่อมีกรณีที่จะต้องสั่งให้ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดออกจากราชการเพื่อรับบำเหน็จบำนาญเหตุทดแทนตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการ เพราะเหตุที่มีกรณีถูกสอบสวนว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงตามมาตรา ๙๓ และผลการสอบสวนไม่ได้ความแน่ชัดพอที่จะฟังลงโทษตามมาตรา ๙๗ วรรคหนึ่ง หากผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗
ถ้าให้รับราชการต่อไปจะเป็นการเสียหายแก่ราชการ ให้สั่งให้ผู้นั้นออกจากราชการตามมาตรา ๑๑๐ (๗) โดยให้นำมาตรา ๙๗ วรรคสอง มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ ๕ การสั่งให้ข้าราชการพลเรือนสามัญออกจากราชการตามกฎ ก.พ. นี้ ให้ทำเป็นคำสั่งระบุเหตุแห่งการสั่งให้ออกจากราชการ ระบุวันที่จะให้ออกจากราชการซึ่งต้องเป็นไปตามระเบียบ ก.พ. ว่าด้วยวันออกจากราชการของข้าราชการพลเรือนสามัญ รวมทั้งต้องแจ้งสิทธิและระยะเวลาในการอุทธรณ์ไว้ในคำสั่งนั้นด้วย

เมื่อได้มีคำสั่งตามวรรคหนึ่งแล้วให้แจ้งให้ผู้ถูกสั่งให้ออกจากราชการทราบภายในเจ็ดวัน นับแต่วันที่มีคำสั่งให้ออกจากราชการ และให้รายงาน อ.ก.พ.กระทรวง หรือ ก.พ. แล้วแต่กรณี ภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่มีคำสั่งให้ออกจากราชการ

ข้อ ๖ ในกรณีที่มีการดำเนินการเพื่อสั่งให้ข้าราชการพลเรือนสามัญออกจากราชการ เพื่อรับบำเหน็จบำนาญเหตุทดแทนตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการ เพราะเหตุตามที่กำหนดไว้ในกฎ ก.พ.นี้ ก่อนวันที่กฎ ก.พ.นี้ใช้บังคับ แต่ยังไม่แล้วเสร็จ ให้คงดำเนินการต่อไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ใช้บังคับอยู่ในขณะนั้น และเมื่อได้มีคำสั่งให้ผู้นั้นออกจากราชการแล้วให้ดำเนินการตามมาตรา ๑๑๐ วรรคสาม ต่อไป

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๐ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๕๖
พงศ์เทพ เทพกาญจนา
รองนายกรัฐมนตรี
ประธาน ก.พ.

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎ ก.พ. ฉบับนี้ คือ โดยที่มาตรา ๑๑๐ วรรคสอง แห่ง พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ บัญญัติให้การสั่งให้ข้าราชการพลเรือนสามัญออกจาก ราชการเพื่อรับบำเหน็จบำนาญเหตุทดแทนตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการ ตามมาตรา ๑๑๐ (๓) กรณีขาดคุณสมบัติทั่วไป หรือมีลักษณะต้องห้าม มาตรา ๑๑๐ (๖) กรณีหย่อนความสามารถ บกพร่องในหน้าที่หรือประพฤติตนไม่เหมาะสม มาตรา ๑๑๐ (๗) กรณีมีมลทินหรือมัวหมอง และมาตรา ๑๑๐ (๘) กรณีต้องรับโทษจำคุกในความผิดที่ได้กระทำโดยประมาท หรือความผิดลหุโทษ หรือต้องรับโทษจำคุกโดยคำสั่งของศาล ซึ่งยังไม่ถึงกับจะต้องถูกลงโทษปลดออกหรือไล่ออก ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎ ก.พ. ดังนั้น เพื่อให้การดำเนินการดังกล่าวเป็นไปด้วยความยุติธรรมและปราศจากอคติ โดยคำนึงถึงผลสัมฤทธิ์และประสิทธิภาพของทางราชการ และเป็นหลักประกันความเป็นธรรมแก่ข้าราชการพลเรือนสามัญ สมควรกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการในการดำเนินการดังกล่าว จึงจำเป็นต้องออกกฎ ก.พ. นี้